

[Miljøministeren]

mere hensigtsmæssig måde, sådan at det var mere klart, hvad vi mente med det. Så det har været nyttigt for alle parter, og der har bestemt ikke, i hvert fald ikke fra vores side, været tale om spildt tid. Det har været virkelig nyttigt arbejde.

Der er noget andet, jeg gerne vil sige med det samme, fordi det har været en del af debatten, og der er også spurgt, hvad det er, vi står over for. Vi står over for en politisk drøftelse af det her. Regeringen lægger naturligvis ikke forslag frem, der er ultimative. Det ville en mindretalsregering jo ikke komme nogen vegne med, og deri adskiller denne mindretalsregering sig ikke fra andre mindretalsregeringer, og dette område adskiller sig heller ikke fra andre af de områder, som regeringen i øvrigt beskæftiger sig med.

Derfor er der naturligvis tale om, at vi skal have nogle politiske drøftelser, og enhver ved også, at det handler om politiske drøftelser mellem regeringen, S og SF; muligvis vil CD være med. Jeg har forstået på Kristeligt Folkeparti, at de af almindelige arbejdsmæssige eller andre grunde ikke har lyst til at deltage, og det er så o.k. Det gør selvfølgelig i den forstand arbejdet lidt mere enkelt, men der skal ikke herske nogen som helst form for tvivl om, at vi vil tage fat på de politiske drøftelser.

Så kan man naturligvis diskutere – det har jo også været sagt – om det var hensigtsmæssigt, at vi lavede lovforslag og en lovpakke på den måde, som vi har gjort. Det vil jeg stadig væk – og jeg synes ikke, at jeg er blevet mindre bekræftet i det, efterhånden som tiden er gået – mene var den rigtige beslutning. Det er klart nok, at man kunne have lavet nogle forbedringer på det miljømæssige område og fortsat lap på lap-strategien. Vi syntes, vi ville vælge en anden. Det er det mest tilfredsstillende, når man sidder og arbejder med det, at man trods alt får en styrket indsats, også fordi man ved, at man gennem forenklinger kan nå en lang række ting. Jeg synes, at begrundelsen for, at miljølovgivningen skal ændres, er, at vi har behov for en styrket indsats. Det skal ske dels ved nogle konkrete forbedringer, dels ved nogle forenklinger.

For det andet har jeg lyst til at sige her som indledning ud over de indledende bemærkninger, jeg er kommet med, af helt politisk art, at ingen love naturligvis er bedre end den politiske vilje, der er til at føre dem ud i livet. Her-

med er jeg selvfølgelig inde på håndhævelses-spørgsmålet og den type af ting, det skal jeg også lige komme ind på, om end ingen direkte har peget på det her i dag.

For det tredje vil jeg godt sige, at lovreformen selvfølgelig ikke skal ses isoleret, men i sammenhæng med andre initiativer på miljøområdet. Man kan for den sags skyld, jf. den tidligere debat, også sige på andre områder, men i hvert fald på miljøområdet. Det vil sige, at det selvfølgelig skal ses i sammenhæng med de handlingsplaner og programmer, og hvad ved jeg, der i øvrigt laves.

Så skal jeg skåne for mere detaljeret at gå ind i forslagene, men vil blot sige noget om to ting ud over lidt konkret om det, som ordførerne har været inde på. Det ene har fru Dorte Bennedsen og også hr. Leif Hermann i forskellige sammenhænge været inde på, nemlig EF-siden.

Men lad mig starte med håndhævelsessiden, som ingen har nævnt i dag, men som jeg synes er en utrolig vigtig side af alt det her, for det hjælper naturligvis ikke, at vi har en række fine miljølove, hvis ikke tingene håndhæves, og der er jo altså tale om tilsyn, og der er tale om miljøstraffesager osv.

Med hensyn til miljøtilsynet er der sket en positiv udvikling i kommuner og amter i de sidste par år ifølge den aftale, den tidligere miljøminister indgik med kommunerne, men vi bliver også nødt til at sige, at der er behov for fortsat kvalitativ og kvantitativ udvikling af miljøtilsynet. Det kan altså ikke nytte, at vi nøjes med at aflægge f.eks. kapitel 5-virksomheder tilsynsbesøg i gennemsnit hvert tredje år. Det er simpelt hen for lidt, og derfor er vi nødt til også at have en kvantitativ styrkelse, men vi er nok også nødt til at have en kvalitativ styrkelse.

Jeg har derfor haft et møde med Kommunernes Landsforening om de her ting, og KL er indstillet på en ordentlig drøftelse for at opnå en forbedring på det her område, f.eks. ved at de små kommuner finder nogle samarbejdsformer, som ikke rigtig eksisterer i dag, i form af fælles personale, måske ved at miljø- og levnedsmiddelkontrollerne samarbejder på en anden facon, sådan at det ikke nødvendigvis er en række personer, som alligevel ikke er i stand til at føre et kvalificeret miljøtilsyn, for det kræver en ganske høj grad af detaljeret ekspertise, som det kan være vanskeligt at have i de enkelte kommuner.